

60**USTAWA**

z dnia 5 stycznia 1995 r.

o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady stosowania dopłat ze środków budżetu państwa do oprocentowania kredytów bankowych na cele rolnicze, finansowanie kontraktów eksportowych oraz skup i przechowywanie zapasów ryb morskich.

2. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, realizowane są ze środków budżetu państwa określonych w ustawie budżetowej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o krajowym podmiocie gospodarczym, należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz prowadzącą działalność gospodarczą.

Art. 3. 1. Ze środków budżetu państwa udzielane są dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych dla krajowych podmiotów gospodarczych na:

- 1) cele rolnicze,
- 2) skup i przechowywanie zapasów ryb morskich,
- 3) finansowanie kontraktów eksportowych.

2. Dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych na cele rolnicze, dla krajowych podmiotów gospodarczych prowadzących produkcję rolniczą, udzielane są na jednakowych zasadach, bez względu na obszar użytków rolnych i formę ich własności.

Art. 4. 1. Za kredyty na cele rolnicze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, uważa się kredyty:

- 1) dla krajowych podmiotów gospodarczych prowadzących produkcję rolniczą, przeznaczone na:
 - a) zakup rzeczowych środków obrotowych do produkcji rolniczej,

- b) zakup rzeczowych środków obrotowych do produkcji żywności metodami ekologicznymi i przystosowanie gospodarstw rolnych do tej produkcji,
 - c) postęp biologiczny w rolnictwie,
- 2) dla krajowych podmiotów gospodarczych prowadzących przetwórstwo lub przechowalnictwo skupowanych produktów rolnych, przeznaczone na:
- a) skup produktów rolnych od producentów krajowych,
 - b) przechowywanie produktów rolnych i zapasów przetworów z tych produktów oraz zapasów półproduktów z owoców i warzyw,
- z wyłączeniem tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz wyrobów alkoholowych i surowców przeznaczonych do produkcji wyrobów alkoholowych.

2. Skup i przechowywanie ryb, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, dotyczy ryb złowionych lub skupionych przez krajowe podmioty gospodarcze.

3. Finansowanie kontraktów eksportowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, dotyczy zwłaszcza kontraktów na dostawy:

- 1) gotowych obiektów, maszyn, urządzeń, pojazdów, jednostek pływających, urządzeń transportowych,
- 2) usług budowlano-montażowych.

Art. 5. Dopłaty do oprocentowania kredytów mogą być stosowane za okres nie dłuższy niż:

- 1) 12 miesięcy do kredytów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) 84 miesiące do kredytów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3,

od dnia otrzymania kredytu.

Art. 6. 1. Kredyty na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1, mogą być objęte dopłatą ze środków budżetu państwa, jeżeli ich oprocentowanie w stosunku rocznym nie przekroczy 1,2 stopy oprocentowania kredytu redyskontowego.

2. Dopłaty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, mogą być stosowane do kredytów o oprocentowaniu w stosunku rocznym dla kredytobiorcy:

- 1) w wysokości nie większej niż 0,4 stopy oprocentowania kredytu redyskontowego i nie mniejszej niż 4% w stosunku rocznym — na cele, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1,
- 2) w wysokości nie większej niż 0,7 stopy oprocentowania kredytu redyskontowego i nie mniejszej niż 7% w stosunku rocznym — na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 oraz art. 4 ust. 1 pkt 2.

3. Wysokość kredytu objętego dopłatami ze środków budżetu państwa na cele, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 4, nie może przekroczyć łącznie równowartości 6 q żyta na 1 ha użytków rolnych, według cen przyjmowanych dla celów naliczania podatku rolnego.

4. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, podwyższyć wysokość kredytu, o którym mowa w ust. 3, do równowartości 10 q żyta na 1 ha użytków rolnych, według cen przyjmowanych dla celów naliczania podatku rolnego.

5. Dopłaty ze środków budżetu państwa do kredytów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, stanowią część oprocentowania należnego bankom, odpowiadającą różnicy między stopą oprocentowania tych kredytów, określoną w ust. 1, a stopą oprocentowania dla kredytobiorcy, określoną w ust. 2.

6. Dopłaty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, mogą być stosowane na zasadzie wyrównywania bankom kredytującym różnicy między oprocentowaniem kredytu a kosztem jego pozyskania przez bank na rynku krajowym lub zagranicznym, powiększonym o marżę banku.

7. Dopłaty ze środków budżetu państwa do kredytów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, mogą być udzielone w wysokości nie przekraczającej 0,2% kosztu pozyskania kredytu, powiększonego o marżę banku, z zastrzeżeniem ust. 1.

Art. 7. Dopłaty ze środków budżetu państwa do oprocentowania kredytów mogą być udzielane pod warunkiem:

- 1) udokumentowania wykorzystania co najmniej 80% kredytu na zakupy na cele, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1,
- 2) ubezpieczenia kontraktów, o których mowa w art. 4 ust. 3, w Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych.

Art. 8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, szczegółowe zasady, zakres i tryb udzielania dopłat do oprocentowania kredytów, o których mowa w art. 3.

Art. 9. 1. Środkami na dopłaty do oprocentowania kredytów, o których mowa:

- 1) w art. 3 ust. 1 pkt 1 — dysponuje Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
- 2) w art. 3 ust. 1 pkt 2 — dysponuje Minister Transportu i Gospodarki Morskiej,
- 3) w art. 3 ust. 1 pkt 3 — dysponuje Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

2. Czynności związane z dokonywaniem dopłat do oprocentowania kredytów bankowych mogą być powierzone, w drodze umowy, osobom prawnym powołanym w drodze ustawy i nadzorowanym przez ministrów, o których mowa w ust. 1, lub bankom.

Art. 10. 1. Ustawa ma zastosowanie do kredytów udzielanych od dnia 1 stycznia 1995 r.

2. Do dopłat do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych do dnia 31 grudnia 1994 r. mają zastosowanie przepisy obowiązujące w tym zakresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 10 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*